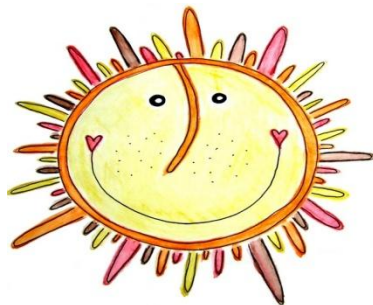

Lúčik

Občasník žiakov ZŠ s MŠ Stakčín

šk. r. 2011/2012

Vianoce

Zvončeky zas začnú zvonit',
prichádza ten čas,
keď sa srdce rozochveje
v každom jednom z nás.

Už slávnostná večera dnes
ku stolu nás láka,
v škatuli sa čosi skrýva,
aj dobrota dáka.

Stromček opäť krásne svieti,
mama darček dá.
Radujú sa všetky deti,
sniežik napadá.

V oknách opäť stromček svieti
pre potechu všetkých detí.
Moja detská modlitbička
letí tíško do nebička.

Jessica Vohárová, VII.A

Zima

Prišla zima po roku,
zmrzla voda v potoku.

Vonku silný vietor fúka,
kto nám to na okno ťuká?

Kto nám kreslí obrazy,
až nás po chrbte mrazí?

Zima. Nech sa páči!
A do izby sa k nám tlačí.

Jennifer Vohárová, VII.A

Pomoc prírode

16. septembra tohto roku sme sa my žiaci II. stupňa ZŠ v Stakčíne zúčastnili na veľmi peknej a užitočnej akcii. V spolupráci s

Obecným úradom v Stakčíne a Lesnou správou Stakčín sme sa podieľali na čistení prírody pozdĺž rieky Chotinky.

Pohľad, ktorý sa nám naskytol, vyrazil všetkým dych. V lone krásnej prírody sme našli nielen veľa plastových a sklenených fliaš, ale objavili sme tam detský kočík, práčku, časti vysávača a množstvo dielcov, z ktorých by sa dalo zostrojiť takmer jedno auto: kolesá, sedadlá, nárazníky, volant .... Všetko čo sa dalo, sme pozbierali do plastových vriec, ktoré sme potom s veľkými kusmi odpadu poukladali popri ceste, odkiaľ ich neskôr odviezli zamestnanci OÚ.

Domov sme odchádzali unavení, ale s dobrým pocitom, že sme vykonali kus užitočnej práce. Viacerým z nás však v hlave vírili otázky: Kto sú tí, čo neváhajú prejsť aj niekoľko kilometrov, len aby sa zbavili nepotrebných vecí? Kto sú tí, čo sú schopní znečistiť krásnu prírodu skládkami odpadu ...?

M. Kapraľová a D. Valalská, VIII.A

Policajná zebra

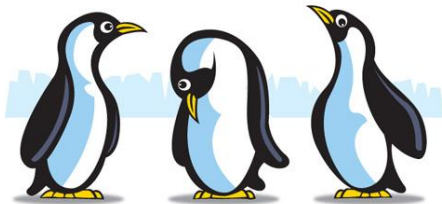
Takto sa volala akcia, ktorá sa uskutočnila v našej škole. Už dvakrát nás navštívili príslušníci polície, aby nás poučili o tom, ako sa máme na

cestě riadiť dopravnými značkami, ktoré sú dôležité telefonné čísla, ako poskytnúť prvú pomoc v prípade havárie. Poučili nás aj o tom, ako má byť vybavený bicykel a ako sa majú cyklisti správať na ceste.

Tieto vedomosti sú pre nás žiakov veľmi osožné, a preto sa odteraz budeme na ceste riadiť pokynmi, ktoré nám vysvetlili policajti.

L. Kočanová, IV. ročník

Návšteva divadla Jonáša Záborského v Prešove

Po ročnej prestávke sa naši žiaci opäť posadili do hľadiska DJZ. 18. októbra t. r. sa 129 žiakov našej školy zúčastnilo divadelného predstavenia s názvom Traja tučniaci.

Príbeh troch priateľov - tučniakov zaujal hlavne svojím obsahom. Deti sledovali príbeh, ktorý si vyžadoval rýchle a správne rozhodnutie. Týkalo sa to jednej z hlavných postáv, za ktorú sa priatelia postavili, aby ju zachránili pred potopou. Hra poukázala na mravné hodnoty každého človeka, ktorý chce pomôcť svojmu blížnemu vo chvíli, keď to najviac potrebuje. Záver tejto hry vyznel zábavne, humorne, nakoľko sa vysvetlilo, že pomoc bola aj zbytočná, pretože tučniaky vedia plávať. Humorne pôsobili aj mnohé dejové postavy, ktoré žiakov počas deja výborne zabávali.

Osobitne sa žiakom páčili kulisy, ktoré znázorňovali Noemovu archu a zachránené zvieratá na nej. Pôsobivé boli aj kostýmy hercov. Divadelné predstavenie sa žiakom páčilo a odnášali si z neho veľmi pekné umelecké zážitky.

Anna Kocová, IX. ročník

24. október - Deň školských knižníc

V rámci tohto významného dňa sa uskutočnilo niekoľko vopred naplánovaných aktivít v školskej knižnici pre žiakov II. stupňa. Celoškolskou akciou bolo priniesť do knižnice na výstavu najväčšiu a najmenšiu knihu. Víťazmi tejto súťaže sa stali títo žiaci:

Súťaž o najväčšiu knihu:

1. miesto - Martin Morong, V.B
2. miesto - K. Diničová, VI. ročník
D. Sochaničová, IX. ročník
3. miesto - B. Piteľ, VIII.B
V. Roško, IX. ročník

Súťaž o najmenšiu knihu:

1. miesto - K. Diničová, VI. ročník
2. miesto - V. Roško, IX. ročník
A. Mergová, VI. ročník
3. miesto - J. Voroňák, VII.B

Súťaže pre kolektívy tried boli nasledovné:

V.roč.: Ilustrujeme známe rozprávky

Víťazi: M. Morong, V.B, K. Turbáková, V.A

VI. roč.: Píšeme fantastické rozprávky pre deti MŠ

Víťazné družstvo: A. Mergová, K. Sochaničová, D. Rošková, K. Diničová, VI. roč.

VII. roč.: Stakčín vo veršoch

Víťazi: P. Glogovský, VII.A, P. Roháčová, VII.B

VIII. roč.: Koho si vážim vo svojej obci

Víťazi: M. Kapraľová, VIII.A, D. Rudžiková, VIII.B

IX. roč.: Projekt o významných výročiach a osobnostiach, ktorých výročie pripadá na deň 24.10.

Víťazka: Anna Kocová, IX. roč.

Petra Roháčová, VII.B

Tekvicové všeličo

Ak ste posledný septembrový týždeň navštívili lekára či Obecný úrad, určite Vás upútala netradičná výstava tekvic v parku. Pripravili ju žiaci tunajšej školy, ktorí sa zapojili do súťaže "Najkrajšia a najväčšia dyňa". Vytvorili 21 rozličných tekvicových kreácií, pri ktorých ukázali svoju obrovskú fantáziu a šikovné ruky. A tak sa vedľa seba stretli ženích s nevestou, okuliarnatý pán s naozajstnými vlasmi, vodník či hlava Kleopatry. Víťazkou v kategórii o najkrajšiu dyňu sa stala žiačka VIII.A triedy Mária Kapraľová so svojou "rodinkou stonožiek". Najväčšiu tekvicu vypestoval Martin Morong, žiak V.B triedy. V závere by sme chceli poďakovať všetkým deťom, ale aj ich rodičom za ich skvelé nápady.

Mgr. N. Kerekaničová

Vlastná tvorba

Vít'azné práce súťaže "Stakčín vo veršoch"

*Stakčín - naša rodná dedina,
vieme, že krásami nie si jediná.
No človeku najbližšie veci
sú vždy preňho sväté veci.*

*Hoci nemáš Eiffelovu vežu, Gerlach,
máš ty veľa iných krás.
Pyšne sa nad tebou týči Nastas,
čo oddávna nad Stakčínom drží stráž.*

*Biela pani Nast'a dala mu svoje meno.
Z rozprávania to vieme, áno.
Obec má svoju dávnu históriu
aj touto legendou opradenú.*

Petra Roháčová, VII.B

*Stakčín je prekrásna dedina,
človek do nej rád zavíta.
Žije sa v nej všetkým dobre,
starosta im rád vo všetkom vyhovie.*

*Dookola - krásne Poloniny,
je to raj našej domoviny.
Krížom-krážom plno vzácnych pamiatok,
škoda prísť o tento zážitok.*

Peter Glogovský, VII.A

Vítané práce súťaže "Koho si vážim vo svojej obci"

Pravoslávny duchovný Mgr. Ján Gliganič, CSc. patrí k výrazným osobnostiam našej obce. Narodil sa v Nižnej Rybnici, okres Sobrance. Vyštudoval Bohosloveckú fakultu v Prešove. V štúdiách pokračoval na Duchovnej akadémii v Sankt-Peterburgu. V roku 1975 bol vysvätený za kňaza.

Dnes je to už 34 rokov, čo pôsobí v našej obci ako pravoslávny duchovný. Okrem duchovných povinností sa v minulosti podieľal aj na samosprávnej činnosti ako poslanec Obecného zastupiteľstva a zástupca starostu obce. Jeho snahu a ochotu naslúchať a pomáhať ľuďom oceňujú mnohí Stakčínčania rôzneho vierovyznania. Pri príležitosti okrúhleho životného jubilea bol ocenený Cenou obce Stakčín za rozvoj obce a jej propagáciu doma a v zahraničí.

Je nám veľkým potešením, že Ján Gliganič taktiež vyučuje náboženskú výchovu na našej základnej škole. Každoročne pripravuje duchovný vianočný koncert, na ktorom vystupujú aj žiaci našej triedy. Preto aj touto cestou by som chcel pánovi Gliganičovi poďakovať za jeho prácu, ľudskosť a obetavosť pomáhať iným.

Samuel Nergeš, VIII.A

Pre mňa je osobnosťou pani Hrehová, ktorá pracuje v obecnej knižnici v našej obci. Hoci celý život pracovala a teraz, keď by mohla oddychovať a tráviť čas so svojimi najbližšími, rozhodla sa obetovať čas knižnici.

Je to veľmi milá, skromná a pracovitá žena. Jej život bol plný nástrah a prekážok, no ona ich prekonala s ľahkosťou a úsmevom na perách. Má toľko energie a radosti zo života ako málokto.

Je veľmi láskavá a dobrosrdečná a aj preto je pre mňa veľkou osobnosťou.

Denisa Rudžiková, VIII.B

Dostali sme za úlohu napísať o osobe, ktorú si vážime. Ako prvá mi napadla pani Marienka Kerekaničová. Keďže ja tu bývam iba 2 roky, nemala som možnosť spoznať viac osobností tejto obce. No napriek tomu si myslím, že si teta Marienka zaslúži, aby som napísala práve o nej. Je to veľmi dobrý človek s veľkým srdiečkom. Nepoznám ju iba ako učiteľku alebo osobnú asistentku, ale aj ako osobu, ktorá je mojou príbuznou. Obdivujem ju za to, že aj napriek pracovnej zaneprázdnenosti dokázala vychovať 2 úžasné deti, ktoré ukončili vysokú školu a sú z nich dobrí a múdri ľudia. S láskou sa stará aj o svojich starnúcich rodičov. Je to usilovná žieňa, ktorá miluje kvety, slnko a záhradku.

Teta Marienka je veľmi šikovná. Dokáže vyšívvať, pliesť, ba aj šiť. Je to naše slniečko. Pre každého má dobré slovo a svojou ústretovosťou si vie získať ľudí vo svojom okolí. Je to proste super ženská. Samozrejme je aj ozdobou a úžasnou oporou pre svojho muža - starostu našej obce Jána Kerekaniča. A to, že v škole pomáha deťom je len čerešnička na torte. Som presvedčená o tom, že nielen ja ju mám rada a vážim si ju, ale určite si to myslí aj prevažná časť našej obce.

Mária Kapraľová, VIII.B

Alfonz a Ottovo pranie

(fantastická rozprávka pre malých škôlkarov)

V ďalekých horách žil škriatok, ktorý mohol raz za sto rokov splniť niekomu zvláštne želanie. Ale pozor, iba jedno najjedinejšie. Zo svojho Elfolesa sa vybral do Centropolisu. Centropolis je hlavné mesto Slovákopolisu. Alfonza nemohol vidieť hocikto, iba dobrá duša. V Centropolise ho uvidel iba jeden malý chlapec s láskavým srdcom. Chlapec menom Otto pochádzal zo sirotinca. Keď sa pozeral von, uvidel Alfonza. Bol veľmi prekvapený. Spomenul si, že keď bol malý, čítali si v detskom domove rozprávku o čudnom stvorení, ktoré raz príde do mesta a splní niekomu pranie. Nejakému láskavému srdcu. Otto bol v detstve veľmi neposedný chlapec. Keď si vypočul túto rozprávku, snažil sa byť lepší. Alfonz si ho všimol a chcel mu splniť jeho najväčšiu túžbu. Otto mal veľa snov, ale najviac chcel mať rodinu a cítiť teplo domova. Alfonz mu túto túžbu splnil a stali sa veľkými priateľmi. Alfonz mu vyčaroval ten najkrajší dom a najlepšiu rodinu, akú si mohol priať. Alfonz sa s Ottom rozlúčil a vrátil sa do svojej jaskyne v Elfolese. A ak práve v tejto chvíli nečaruje, tak spí dodnes.

A. Mergová, D. Rošková, K. Sochaničová, K. Diničová,

D. Badidová, VI. ročník

Interwiev

Vážené pani učiteľky,

v mesiaci októbri ste sa obidve dožili významného životného jubilea - päťdesiatich rokov. Dovoľte mi pri tejto príležitosti požiadať vás o krátky rozhovor.

Redaktorka: Päťdesiat rokov je dostatočne dlhý čas, aby ste mohli zhodnotiť, čo všetko

ste za tento čas stihli a čo vám ušlo.

Pani učiteľka Nadežda Šothová: Stihla som ukončiť vysokú školu, vydať sa, vychovať syna a momentálne pomáham synovi pri výchove vnúčat

Pani učiteľka Anna Pitel'ová: Pochybujem, že je na svete taký človek, čo by za tento čas stihol všetko. Stihla som vyštudovať, zamestnať sa, založila som si rodinu, spolu s manželom sme postavili rodinný dom, v ktorom sme vychovali dve naše deti. V škole som zasa stihla spoznať a vychovať veľa žiakov, moje "adoptívne deti", z ktorých mi poniektorí dnes robia veľkú radosť, lebo sa uchytili na zaujímavých pracovných pozíciách. A čo mi ušlo? ... Hm ... Možno nejaký vlak ... do Berlína?

R.: Čo bolo pre vás podnetom, že ste si zvolili učiteľské povolanie?

N.Š.: Už od malička som sa so svojimi kamarátkami hrala na učiteľku a žiakov, rada som opravovala diktáty, pomáhala kamarátom so slohovými prácami.

A.P.: Moji susedia boli učiteľia. Učili na našej ZŠ a vedeli o tejto profesii veľmi pekne rozprávať. Zdalo sa mi, že je to najľahšie povolanie. Veľmi som sa míľla.

R.: Prečo ste sa rozhodli práve pre odbor, ktorý vyučujete?

N.Š.: Slovenský jazyk bol pre mňa hračkou už na základnej škole. Dejepis bol skôr východiskom z núdze, ale už počas jeho štúdia som k nemu nadobudla pozitívny vzťah.

A.P.: Lebo mám rada malé deti. Je to náročný odbor, ale veľmi ušľachtilý. Náročný preto, že je veľmi ťažké naučiť žiakov gramotnosti - čítať, písať, kresliť, cvičiť, správať sa slušne v škole, na verejnosti. A ušľachtilý preto, lebo pred očami vidíte, že vaša vynaložená práca je odmenená "sladkým ovocím" - vedomosťami žiakov.

R.: Čo vo vašej práci považujete v súčasnosti za pozitívne a čo za negatívne?

N.Š.: Za negatívne považujem predovšetkým priveľa zbytočných "papierovačiek", ktoré nás učiteľov príliš zaťažujú. Pozitívne na mojej práci je to, že človek sa medzi žiakmi cíti stále mlado.

A.P.: Za pozitívne snáď to, že moji žiaci, ktorí si už založili vlastné rodiny, nezabúdajú na svoju učiteľku a pri stretnutí okrem pozdravu sa pristavia a prehodia pár milých slov, čo znamená, že nezabúdajú a pamätajú na to, že som bola skutočne ich "druhou" mamou a veľmi ma hreje pri srdci stretnutie aj s tými, ktorí v škole zlostili, odnášali si menej vedomostí do života a dnes si to uvedomujú. Pochopili, že človek ich mal rovnako rád a

chcel im všetkým len to najlepšie. A negatívne? Vyjadrovanie poniektorých žiakov na adresu učiteľov, benevolentný prístup väčšiny žiakov k učeniu, nedopracované učebnice, z ktorých sa žiaci učia ...

R.: Menili by ste po toľkých rokoch odpracovaných v škole svoje povolanie?

N.Š.: Určite nie, aj keď z roka na rok je práca učiteľa náročnejšia.

A.P.: Nie, ak by dôchodkový vek bol 54 rokov. Ale pri dnešnom odchode do dôchodku (62 rokov) neviem, či mi zdravie dovolí, najmä hlasivky, to pekné dielo doviest' do zdravého konca.

R.: Z čoho máte najväčšiu radosť v živote?

N.Š.: Najväčšiu radosť mám zo svojich vnúčat - osemročnej Mišky a dva a polročného Riška.

A.P.: Z úspechov mojich vlastných detí a z úspechov žiakov, ktorých som učila a v súčasnosti učím.

R.: Čo by vás mimoriadne potešilo?

N.Š.: Mimoriadne by ma potešilo, keby sa všetci žiaci začali viac učiť.

A.P.: Keby všetci žiaci, nielen tí ktorých učím, dosahovali lepšie výchovno-vzdelávacie výsledky. To je cieľ nielen môj, ale určite všetkých mojich kolegov a kolegýň a, samozrejme, pani riaditeľky.

R.: Akú najväčšiu radosť vám niekedy urobili vaši žiaci?

N.Š.: Radosť mi robia žiaci najmä vtedy, keď sú disciplinovaní, úprimní, čestní a v rámci svojich schopností a možností sa vždy pripravujú na vyučovanie.

A.P.: Boli to žiaci 4. ročníka, ktorí boli vybraní do testovacej vzorky z MAT a PDA ako jedna z dedinských škôl. Súperili sme s dvomi mestskými školami - Snina a Humenné. Výsledková listina potvrdila, že moji žiaci boli úspešnejší ako spomínané mestské školy. To bola jedna z najväčších radosí, pretože sa potvrdilo, že moja práca nebola zbytočná. Okrem toho mi radosť robia všetci moji úspešní žiaci, ktorí sa zapájajú do mimoškolskej činnosti. najmä z MAT a SJL. Terajší žiaci 8. ročníka mi urobili radosť vo 4. ročníku, keď v literárno-výtvarnej súťaži, ktorej vyhlasovateľom bola Pedagogická fakulta v Prešove, získali veľmi veľa ocenení, diplomov, medailí a vecných cien. Ale radosť mi robí aj to, keď vidím na konci školského roka, ako si z rúk pani riaditeľky preberajú ocenenia úspešní žiaci za mimoškolskú činnosť. Vtedy z radosti pociťujem búšenie srdca a v oku sa mi zablyští aj slzička šťastia z dobre vykonanej práce.

R.: Pamätáte si aj na nejakú zvláštnu udalosť, ktorá sa stala v škole, ale aj mimo nej so žiakmi?

N.Š.: Pamätám, ale keďže boli dosť nepríjemné nebudem o nich hovoriť.

A.P.: Áno, za ten čas ich bolo veľa. Ale jedna bola kuriózna. Boli sme na školskom výlete v Košiciach. Zašli sme do starého Prieoru, dnešné Tesco, pozrieť sa na výstavu skladačiek. Jeden žiak sa nám stratil. Vlastnou vinou. Skôr ako sme ho našli, už bol v rukách polície a zo strachu a šoku rozprával rusnákym nárečím.

Polícia si myslela, že je to občan bývalej Juhoslávie. Žiak utrpel taký šok, že celou cestou späť nerozprával a spamätal sa až vtedy, keď uvidel dom, v ktorom býval. Bolo to ponaučenie preňho, ale aj pre ostatných žiakov, že nemajú vystupovať z radu, ale majú počúvať pokyny učiteľa. Ešte dnes cítim na tele zimomriavky, keď si na to spomeniem. Už som sa videla jednou nohou vo väzení, pretože za žiaka na výlete zodpovedá učiteľ.

R.: Žiakov bude určite zaujímať, čo robíte vo voľnom čase, čomu sa venujete, či máte nejaké koničky?

N.Š.: Niekedy som vyšívava, pletla svetre, šila blúzky, sukne, nohavice ... Teraz najviac voľného času venujem svojim vnúčatám.

A.P.: Som ako ostatné mamy. Po príchode domov zo školy sa mením na obyčajnú mamu. Starám sa o domácnosť, o deti, o moju starú a chorú mamičku, takže na záľuby mi veľa času neostáva. Ale jedna mi predsa len ostala od detstva. Ako žiačka ZŠ som účinkovala v divadelnom krúžku. Hry boli nacvičované v ukrajinskom jazyku. Hrala som prevažne hlavné postavy. Na divadelných súťažiach sme vždy získali 1. alebo 2. miesto. Za svoju divadelnú rolu som viackrát získala cenu poroty. A táto záľuba mi ostala. Veľmi rada navštevujem divadlá a divadelné predstavenia. Často siahnem po dobrej knihe, ktorú si vo voľnom čase rada prečítam. V divadle či knižke nachádzam veľa nových ponaučení, ktoré odovzďávam svojim žiakom. Bola by som rada, keby dnešné deti viac čítali a viac sa venovali rôznym koničkom, nie iba sedeniu pred počítačom.

R.: Ďakujem vám za poskytnutý rozhovor a prajem vám vo vašom ďalšom živote v mene všetkých žiakov našej školy pevné zdravie, rozprávkové šťastie, hromadu osobných i pracovných úspechov.

Za rozhovor sa poďakovala Denisa Rudžiková, žiačka VIII.B triedy

Prvé mesiace vo veľkej škole

Brány škôl sa v tomto školskom roku otvorili až 5. septembra. Tým sa predžilo očakávanie, zvedavosť a možno aj strach prváčikov a ich rodičov. Aké to len v tej veľkej škole bude?

Po prvýkrát sa posadili do školských lavíc a obzerali si triedu. Bolo sa veru na čo pozerat! Je to tu iné ako v materskej škole. Žiadne hračky, ani postieľka. Steny zdobia obrázky, písmená a číslice a tie tabule! Aj na lavici bolo veľa zaujímavých učebníc.

Prešli tri mesiace a naši prváci sa už stihli naučiť čítať prvé písmená, z ktorých tvoria slová, dokonca aj jednoduché vety. Vedia ich už aj napísať. Problém im nerobí ani plus a mínus v príkladoch. Presvedčili sa o tom aj ich kamaráti z MŠ, ktorí sa prišli pozrieť, ako im to v škole ide. A naozaj, každý chcel ukázať, ako vie čítať, písať, počítať. Stretnutie s kamarátmi skončilo veselými pesničkami a sladkou odmenou.

Milí prváci, prajem vám veľa chuti do učenia a žiacke knižky plné jednotiek.

Mgr. V. Husťaková

Gerbócova literárna Snina

Dňa 18.11.2001 o 17,00 hod. sa v Dome Matice slovenskej v Snine uskutočnilo slávnostné vyhodnotenie 10. ročníka autorskej literárnej súťaže Gerbócova literárna Snina. Spomedzi 180 autorov z 8 krajín sveta si z rúk pani Gerbócovej, jej syna a primátora mesta Snina Ing. Štefana Miľovčíka prevzali čestné uznania i vecné ceny aj žiaci našej

školy Martin Morong a Michal Pčola v poézii - kategórii A. Prof. PhDr. Zuzana Stanislavová, Csc., odborná porotkyňa, ocenila prácu mladých autorov ako aj prácu pedagógov. Celý večer prebiehal v príjemnej atmosfére za prítomnosti médií. Ocenení žiaci si domov odniesli veľa nezabudnuteľných zážitkov.

Mgr. Jana Morongová

Svetový deň výživy

Jednou z najdôležitejších vecí dobrého a dlhého života je zdravá výživa, na ktorú sa často zabúda. Práve preto sme si 16. októbra

pripomenuli Svetový deň zdravej výživy. V mladšom školskom veku je vyvážená strava veľmi dôležitá. Potrebný je dostatok minerálov, vitamínov, bielkovín, vláknin, naopak veľa masťného, sladkého a soli škodí. Často zabúdame aj na mlieko a mliečne výrobky, ktoré sú v období rastu nevyhnutné. Všetko však treba jesť s mierou. Stará ľudová múdrosť hovorí: Raňajky zjedz, obed si rozdeľ s priateľom a večeru daj nepriateľovi.

Deň zdravej výživy sme si pripomenuli i na našej škole 17. októbra. V spolupráci s vedením školy a vedúcou školskej jedálne Mgr. M. Riskalčíkovou sme pripravili žiakom I. stupňa 2 dcl ochuteného mlieka a peknú zdravú hrušku. V tento deň triedne učiteľky I. stupňa pripomínali žiakom, ako sa máme stravovať, zdôrazňovali nevyhnutnosť pohybu a dostatočného spánku. Na hodinách výtvarnej výchovy sme rôznymi technikami vytvárali pekné práce k danej problematike. Ako pomôcka pri zdravom stravovaní nám poslúžila tzv. potravinová pyramída. Žiaci sa z nej dozvedeli, že najčastejšími chybami v stravovaní je nadmerný energetický príjem, nedostatočná konzumácia ovocia, zeleniny a rýb a nesprávny stravovací režim. V dôsledku toho žiaci zistili, že prijímajú viac

energie, ako ich organizmus dokáže spotrebovať. Často vynechávajú raňajky a hlavným jedlom dňa pre nich býva večera. Výsledkom toho sú zdravotné riziká ako obezita, cukrovka, zubný kaz, ...

Správna výživa sa významnou mierou podieľa na zdravom raste nášho obyvateľstva, ovplyvňuje kvalitu a dĺžku života a je hlavnou podmienkou prevencie a liečby najvýznamnejších ochorení.

Mgr. Anna Piteľová

Literárne popoludnie v knižnici

Medzinárodný deň školských knižníc po prvý raz vyhlásila Dr. Blanche Woolls, prezidentka

Medzinárodnej asociácie

školského knihovníctva, roku 1999.

Odvtedy sa oslavuje každý rok štvrtý októbrový pondelok. Aj v našej škole sme si pripomenuli tento významný deň v pondelok 24. októbra 2011. Na vyučovacích hodinách sme mali netradičné hodiny v školskej knižnici s formami hlasného čítania, tvorivého písania, pripomínali sme si významných spisovateľov, vytvárali sme vlastné leporelá s cieľom rozvíjať vlastnú fantáziu, predstavivosť a slovnú zásobu. Doplnkom nášho podujatia boli výstavy kníh z vlastnej knižnice.

V poobedňajších hodinách sme v akcii pokračovali vo verejnej (obecnej) knižnici v Stakčine, ktorá má dobrú spoluprácu so ZŠ s MŠ Stakčín. Učiteľky I. stupňa pozvali žiakov prostredníctvom pozvánok na literárne popoludnie do čarovného sveta kníh. Žiaci sa bližšie predstavili svojim rovesníkom a kamarátom, svojim rodičom a knihovníčke p. Márii Hrehovej, ktorá bola hlavnou porotkyňou hodnotenia úspešnosti plnenia úloh žiakmi. Cieľom podujatia bolo zábavnými metódami a formami práce s knihou podporiť u žiakov dobrý a trvalý vzťah ku knihe, k čítaniu a poznávaniu nového, ale aj motivácia žiakov k ich

d ďalším návštevám školskej ale aj obecnej knižnice. Na propagáciu podujatia sme využili nástenky a pozvánky. Kto sa chcel zapojiť do súťaže musel doniesť zo sebou knihu a prečítať z nej úryvok, v ktorom bolo jedno z predpísaných slov: princezná, poklad, drak, ježibaba, škriatok, vlk, obor, prasiatko, šaty, koza. Len tí najodvážnejší z jednotlivých tried sa predviedli, a tak si všetci účastníci podujatia vypočuli ukážky z ich obľúbených kníh. Prevládali úryvky rozprávok bratov Grimmovcov a Pavla Dobšinského. Súťažili žiaci 2. až 4. ročníka. Víťazi súťaže v jednotlivých ročníkoch:

2. ročník:

1. miesto . Lívia Pčolová
2. miesto - Nikola Jacjuk
3. miesto - Dominika Piteľová

3. ročník:

1. miesto - Viktória Tkačuková
2. miesto - Diana Kapraľová

4. ročník:

1. miesto - Matúš Sochanič
2. miesto - Adrián Ďuri
3. miesto - Lívia Kočanová a Viktória Kofirová

Neskôr sa žiaci 4. ročníka predstavili dramatizáciou humorne ladenej rozprávky Soľ nad zlato. Žiaci očarili nielen výkonom, ale aj peknými kostýmami.. Obohatenie a rozšírenie slovnéj zásoby žiakom dodali pripravené zašifrované úlohy, ktoré vykonávali v skupinách. V nich sa dozvedeli okrem iného už aj poznané, že ich učiteľka je ich "druhou mamou". V ďalších úlohách mali opraviť mená a priezviská našich spisovateľov, ktoré boli ukryté v prešmyčkách a rébusoch.

Po vyhodnotení boli naši súťažiaci ako aj ostatní žiaci, ktorí prišli podporiť svojich spolužiakov, odmenení vecnými a sladkými odmenami. Mnohí žiaci si vypožičali knihu na čítanie na voľné chvíle a iní zase sa zapísali do knižnice ako jej verní čitatelia a návštevníci. Sme radi, že mnohé deti radi čítajú a nehanbia sa prezentovať na verejnosti. Veríme, že im pozitívny vzťah k čítaniu vydrží po celý život.

Mgr. Anna Piteľová

Meno-mesto-zviera-vec

v prešmyčkách a rébusoch:

VTIP MIRA NUDIL

TREMOLO NA C

IGOR LÁTA

NA DNO MALÍ

50
a

G 1x

Š

O ← 50

Riešenie vľavo: Vladimír Putin, Monte Carlo
aligátor, mandolína

Riešenie vpravo: Nadal, Graz (v Rakúsku)
voš, kolesá

Hádaj, hádaj, hádaj

Nad vodami, nad poľami sivé husi letia samy.

Štípe, hryzie, a nemá zuby.

Čo sa vrane stane po siedmich rokoch?

Uteká s nami, nohy nemá. Drží sa nás, ruky nemá.

Hoci má tri zuba, nemá žiadnej huby.

Sivý starec prišiel k nám, všetku vodu vypil nám.

Mám taký súdok, v ktorom je dvojaký nápoj, a predsa sa nezmieša.

Zo zvučného kovu som, vysoko stávam, oplakávam mŕtveho, živých zvolávam.

Nemá štetec ani farby, predsa lístie žltým farbí.

Ktorý vták má v prostriedku oko?

(Riešenie: oblaky, mráz, pôjde jej na ôsmy, tieň, vidlička, mráz, vajce, zvon, jeseň, sokol.)